

lermest afskyelige, der findes, og som vi desværre også oplever her i Danmark. Derfor er der heller ikke nogen tvivl om, at der skal ydes en ganske væsentlig indsats mod, at det netop foregår her i landet. Der er heller ingen tvivl om, at vi gør meget og har gjort meget, men at der også kan gøres mere end det, der bliver gjort. Det er jo netop også derfor, jeg synes, det er positivt, at regeringen med integrationsministeren i spidsen har redegjort for, at man vil gøre mere på det her område, end man har gjort.

Kl. 22:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 22:55

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo en lidt absurd argumentation at høre fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti. På den ene side siger man, at der overhovedet ikke er brug for det her forslag, fordi regeringen nærmest allerede har gennemført det hele, og på den anden side siger man, at der er flere af elementerne i forslaget, som man slet ikke mener bør gennemføres. Begge argumenter kan jo ikke holde samtidig.

Men det, der har været interessant på det her område, er jo, at regeringen har udvist meget, meget begrænset initiativ til at gøre noget som helst. Fru Anne Bastrup fortalte om en sag fra sommeren 2008, og jeg oplevede selv den sag, der også i medierne har været omtalt som Halima-sagen.

Halima valgte i modsætning til mange andre at stå offentligt frem. Da hun blev truet af sin familie, havde hun meget svært ved at komme igennem over for myndighederne med, at hun faktisk var truet og havde behov for hjælp og støtte. De ville ligesom ikke anerkende, at man som offer kunne være en stærk, selvstændig kvinde, der også ville bestemme over sit eget liv og ikke bare var fuldstændig forknyt, og at hun faktisk insisterede på, at det ikke var hende, der som offer skulle væk og være tvunget til at leve et liv, hvor hun konstant måtte være på flugt, men at vi som samfund skulle beskytte hende og sikre, at hun ikke blev udsat for trusler og vold fra sin familie, og at det måtte være dem, der truede hende, som skulle have et problem.

Det, der er problemet, er jo, at det med den måde, spørgsmålet bliver behandlet på i dag, i høj grad er dem, der er ofre, som skal gemme sig, og som skal opleve en lang række indskrænkninger i deres og deres børns liv og i de-

res frihed. Det burde jo være dem, der truer dem, der blev udsat for repressalier. Det har man indtil nu ligesom slet ikke villet tage særlig alvorligt fra regeringens side. Man har ikke villet gå ind og sige, at vi altså bør vende det om og sikre, at de, der går op imod den type forfærdelige handlinger og siger fra, har krav på vores beskyttelse; de har krav på, at de også kan stå offentligt frem og fortælle om det; de har krav på, at det ikke er dem, der skal opleve store indskrænkninger i deres og deres børns liv.

Derfor er der altså behov for, at vi får en langt større indsats på det her område. Der er behov for, at vi får et videncenter, og der er det altså ikke nok at henvise til, at politiet indsamler noget viden, for på det her område er der en række forskellige myndigheder, der skal arbejde sammen, og vi har brug for at få en samlet viden, og for, at der er nogle, der kommer og siger til, når der er brug for nye initiativer.

Der er også brug for, at vi ser på den engelske ordning. Der har været noget debat om det her, og vi er heller ikke sikre på, at det lige automatisk kan overføres til Danmark. Det er derfor, at vi i beslutningsforslaget siger, at det er noget, man skal se på, og at man skal overveje, hvordan man kunne gøre det i Danmark, hvordan det kan hænge sammen, hvordan det passer med de måder, vi håndterer sagerne på i dag.

Der er i høj grad brug for, at vi får nogle mæglere og rollemodeller osv. Ministeren brystede sig af alle de initiativer, hun har taget, men glemte at fortælle, at de initiativer først blev taget af regeringen, efter at oppositionen havde indkaldt til samråd og udsendt pressemeddelelse om, at vi mente, at der skulle tages de her initiativer, og havde stillet spørgsmål osv. Først dér begyndte regeringen at gøre noget, og vi har været nødt til at stille en række spørgsmål for at blive ved med at følge op og sikre, at det faktisk også bliver gennemført i virkeligheden og ikke kun forbliver smukke løfter. For der er virkelig behov for at gøre noget. Der er behov for, at vi får en indsats på området, og at vi får styrket de kvinder og mænd, der siger fra.

Jeg synes, det er rigtig stærkt, at der er stiftet et nyt kvindenetværk, Q Freedom, som bl.a. vil arbejde på det her område, og som vil støtte dem, der siger fra. Jeg tror, at der skal være mere af den slags, og jeg tror, det er vigtigt, at vi går ind og støtter det, og derfor håber jeg, at regeringen ikke kun gennemfører det, som vi kan få dem presset til – selv om jeg kan love, at vi vil blive ved med at presse på – men at regeringen